

ZOUTE INTRODUCTIE

Miranda Spierenburg (31) is een fanatiek zeevisser die haar passie graag deelt. Bijvoorbeeld met neef Niek Spierenburg (20). Deze snoek- en karpervisser die normaal gesproken ver van het zilte nat blijft, kreeg op het strand van Katwijk een speedcursus strandvissen van zijn nicht.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG

“D ie is leuk hè?! Dat hebben de jongens van mijn zeevisteam speciaal voor mij gemaakt.” Niek kijkt even bedenkelijk terwijl hij de strandhengel uit het roze foedraal haalt dat Miranda hem zojuist in zijn handen heeft gedrukt. “Ja, echt enig”, klinkt het niet overdreven enthousiast. “Die kleur staat je goed hoor”, kaatst ze lachend terug. Het vrouwelijke tintje is alomtegenwoordig in de uitrusting van zijn nicht. Capuchontrui: roze. Laarzen: roze. Werpgewicht: roze. Kraaltjes op de onderlijn: roze. Zelfs het op maat gemaakte kusentje op haar viskist – wederom een vriendendienst van haar teamgenoten – is roze. Het laatste accessoire weet Niek wel te waarderen. “Dit zit echt lekker.”

MANNEN ÉN VROUWEN

Miranda heeft ook nog naar een roze strandhengel gezocht – ‘daar zou ik echt blij van worden’ – maar die kon ze helaas niet vinden. “Met die kleur geef ik er een beetje een persoonlijke touch aan. Als vrouw bevind je je op

het strand toch in wat vaak nog als een mannenwereld wordt gezien.” Al is dat beeld wat haar betreft volkomen achterhaald. “Vrouwen kunnen ook prima strandvissen. Natuurlijk hebben we wat minder power dan de heren, maar verre worpen zijn vaak niet eens nodig. Ook vlak voor je voeten kun je prima vis vangen, daar sta je soms echt versteld van.”

ANACONDA'S OP DE HAAK

Nadat de hengels zijn opgetuigd, doet de straffe zuidenwind de lege haken bungelen. “Let even goed op Niek, dan laat ik zien hoe je de pieren met behulp van een aasnaald op de haken rijgt”, instrueert Miranda haar neef. Bij het op de naald prikken van de anaconda's – ‘eigenlijk heb ik liever twee kleine wedstrijdpiertjes dan deze joekels, maar die waren helaas niet voorradig’ – druipt het sap over de strak gelakte gelnagels, maar de Katwijkse slaat er totaal geen acht op. “Je moet ze goed over het knoopje achter het haakoog duwen. Dat werkt als een soort stopper en voorkomt dat ze van de haak afglijden.”

>>

AFHAKEN VS AANHAKEN

Als karper- en snoekvisser kan Niek de tips en trucs van zijn nicht goed gebruiken. “Hoewel ik uit Rijnsburg – en dus uit de buurt – kom, heeft het strandvissen me nooit gegrepen. Het is mij vaak te koud en te winderig. Een paar jaar geleden heb ik samen met Miranda voor de lol aan een liefdadigheidswedstrijd meegedaan, maar daarna ben ik afgehaakt.” Diezelfde wedstrijd betekende voor zijn nicht juist de start van haar zeeviscarrière. “Zeker nadat ik de dierenwinkel met een deel hengelsport van mijn ouders heb overgenomen, wilde ik weten waar ik het over had. Daarom ben ik in het strandvissen gedoken. Onder meer door met veel verschillende mensen op pad te gaan. Dat is hartstikke leerzaam.”

TOTAALPLAATJE

Zelf neemt ze ook regelmatig mensen mee naar het strand. “Bijvoorbeeld klanten uit de winkel. Die help ik zo een beetje op weg.

Daar krijg je vaak hele leuke reacties op. Strandvissen is natuurlijk een heel ontspannen bezigheid. En het mooie is dat de vangsten in de regel wat minder van belang zijn. Het gaat meer om

het totaalplaatje.” Wat Niek betreft – sportvisser pur sang – hoort er bij dat plaatje wel vis. Aangezien de tamtam meldde dat er gisteravond goed werd gevangen op mesheften, gaat hij op zoek naar dit type aas. Tussen de vele lege schelpen langs de vloedlijn vindt hij ook een intact exemplaar. Een stukje van het witte vlees wordt vervolgens met bindelastiek boven de zeepier vastgezet.

GETUDEN EN TIJD

Desondanks blijven de hengeltoppen lange tijd vrijwel roerloos staan. Bij het regelma-

tig binnendraaien – zo om de tien minuten – blijkt zelfs dat het aas vaak nog in zijn geheel op de haken zit. “Misschien pakken we nu niet het beste gedeelte van het tij mee, maar daar let ik eigenlijk nooit op. Wanneer ik tijd heb, dan ga ik vissen. Zoals nu een ochtendje, op zondag een paar uurtjes of op een zomeravond na het werk. Mijn foedraal en koffertje mee, even heerlijk op het strand staan met mijn hengels.” Plots stukt haar verhaal en ligt de focus volledig op de hengeltop. Die trilde even kort. Als dit zich een paar seconden later herhaalt, pakt Miranda de hengel uit de steun. Op het moment dat de paternoster de vloedlijn bereikt, doorbreekt daarachter een bot de waterspiegel. “1-o”, klinkt het triomfantelijk.

POSTZEGEL

Vanaf dat ogenblik wordt Niek duidelijk fanatieker. De blik is vrijwel continu op zijn hengeltop gericht en hij ververst vaker de pieren op zijn haken. “Dat ben ik als karpervisser helemaal niet gewend joh. Toch een minpuntje van het strandvissen”, zegt hij net luid genoeg zodat zijn nicht het verderop kan horen. “Dan ben je juist lekker bezig”, countert Miranda de knipoog. “Zeg, is dit dan beet of beweegt de top door de golfslag?”, vraagt Niek vervolgens. Hij wacht het antwoord niet af, maar draait voor de zekerheid binnen. “Zie je wel? Ik zei het toch! 1-1”, juicht hij als een botje van het formaat postzegel aan een van zijn haken hangt. “Niek, ik ben trots op je. Je eerste zeevis en dan gelijk zo’n kanjer”, complimenteert Miranda haar neef.

SMAAK TE PAKKEN

De ochtendsessie zit er bijna op als de stevige wind ook nog eens wordt vergezeld door een regenbui. Ondanks dit frisse begin van de lente heeft Niek de smaak flink te pakken gekregen. “Kunnen we niet wat langer blijven staan?”, vraagt hij als Miranda aanstalten maakt om op te gaan ruimen. “Dat gaat helaas niet lukken in verband met andere afspraken, maar ik neem je graag nog een keer mee hoor. Kunnen we kijken wie er uiteindelijk met de zege vandoor gaat”, zegt ze met een knipoog. Die uitdaging neemt Niek zonder aarzeling aan. “De charme van het strandvissen snap ik nu wel – en ik wil natuurlijk graag van je winnen. Bovendien is het dan vermoedelijk inmiddels beter weer; ook niet geheel onbelangrijk.”

STRANDVISSEN IS NIET EXCLUSIEF EEN MANNENWERELD

Mooi roze is niet lelijk, luidt Miranda's motto.

Niek krijgt werpinstructies van zijn nicht Miranda.

“Vis meenemen voor de pan doe ik niet: fileren is zo’n werk en ik heb al een hekel aan koken”, lacht Miranda.

>> GRATIS MEEVISTOESTEMMING

Wat Miranda met haar neef op het zoute deed, kan iedere VISpashouder (de Kleine VISpas uitgezonderd) ook op het zoete doen. Met de gratis MeeVISToestemming kan je per kalenderjaar drie verschillende personen een dag mee uit vissen nemen. De introductie hoeft niet meteen lid te worden van een hengel-

sportvereniging en kan zo op een laagdrempelige manier en onder deskundige begeleiding kennismaken met de sportvisserij. Kijk op www.meevist toestemming.nl hoe je deze snel en gemakkelijk online aanvraagt. Daar vind je ook meer informatie en de voorwaarden die aan de MeeVISToestemming zijn gekoppeld.